

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΛΑΖΑΡΟΝ, ΦΙΛΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
('Υπό Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)**

Εύλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τό Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου (ψαλμ. 142), μεθ' δ τό Θεός Κύριος ὡς συνήθως καὶ τό ἔξῆς:

‘Ηχος δ'. Ό ‘Υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως τοῦ Σωτῆρος οἰκειότατος φίλος, μετά τετάρτην ἔξανέστης ἡμέραν, αὐτοῦ τῷ λόγῳ Λάζαρε μακάριε· δθεν κάμε ἔγειρον, ζωηφόροις λιταῖς σου, ἐκ τοῦ τάφου "Ἄγιε, τῶν ποικίλων πταισμάτων, καὶ τῶν παθῶν τὴν λύτρωσιν ἀεί δίδου τοῖς πίστει τῇ σκέπῃ σου σπεύδουσι.

Δόξα. Τό αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δέ διεφύλαξεν, ἔως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστώμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἐλέησόν με δὲ Θεός (ψαλμός 50ος),
καὶ δὲ Κανών οὐδὲ Ἀκροστιχίς:
«Λάζαρε θείαν μοι αἴτει χάριν» Γερασίμου.
‘Ωδή α’. Ἡχος πλ. δ’. ‘Υγράν διοδεύσας.
Στίχ. “Ἄγιε Λάζαρε, Φύλε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν”

Λαμπόμενος φέγγει θεαρχικῷ ὡς φίλος Κυρίου, Πάτερ Λάζαρε νοερῶς, φωτί τῶν ἀγίων πρεσβειῶν σου, τοῦ σκοτισμοῦ τῶν παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ανέστης τῷ λόγῳ τῷ ζωτικῷ, Λάζαρε Θεόφρον, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διό ἐκ θανάτου ἀμαρτίας, τούς προσιόντας σοι λύτρωσαι, “Ἄγιε.

Δόξα.

Ζωῆς αἰωνίου κατατρυφῶν, ἀπαύστως δυσώπει, θεῖε Λάζαρε τόν Χριστόν, ἐκ θανατηφόρου ἀμαρτίας, ἀποκαθάραι τούς σέ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγνείας θησαύρισμα ἱερόν, ἀγνόν με συντήρει, καὶ καρδία τε καὶ νοῦ, καὶ πάσῃ αἰσθήσει Θεοτόκε, τόν ἀφορῶντα πρός σέ μετά πίστεως.

‘Ωδή γ’. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ρείθροις θείων χαρίτων, ὡς ἀληθῶς ἀρδευσον, τάς κεχερσωμένας καρδίας ἡμῶν πρεσβείας σου, ὡς ἀν βλαστήσωμεν τῆς μετανοίας τά ἄνθη καὶ καρπόν σωτήριον, “Ἄγιε Λάζαρε.

Εν ταῖς τρίβοις Κυρίου τῶν ἐντολῶν ἴθυνον, Λάζαρε θεόφρον,
τούς πόθῳ σέ μακαρίζοντας, ώς ἂν ἐκκλίνωμεν τήν ἀτραπόν
τῆς κακίας καὶ κληρονομήσωμεν ζωὴν τήν ἀληκτον.

Δόξα.

Θεῖος φίλος ὡράθης καὶ ποθεινός Λάζαρε, τοῦ δι' εὐσπλαγ-
χνίαν ἀνθρώποις προσομιλήσαντος· δθεν φιλίας με, τῆς πρός
τήν σάρκα δολίας, λύτρωσαι καὶ φίλον με Χριστοῦ ἀνάδειξον.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Εκ γαστρός σου ἀχράντου, δίχα τροπῆς Δέσποινα, σάρκα
προσλαβών ἀπορρήτως, Λόγος δὲ ἀναρχος, χρόνῳ γεγέννηται
καὶ τῆς χρονίας κατάρας, γένος τό ἀνθρώπινον, ἀπελευθέρωσε.

Διάσωσον Λάζαρε, φίλε Κυρίου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πά-
σης βλάβης καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τούς προσιόντας
τῇ θείᾳ σου προστασίᾳ.

Επίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε ἐπί τήν ἐμήν χα-
λεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἵασε τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τό Κάθισμα.

· Ήχος β'. Πρεσβεία Θερμή.

Πολλήν πρός Χριστόν, ώς φίλος αὐτοῦ ἐνθεος, πλουτεῖς ἀ-
ληθῶς, τήν παρρησίαν "Ἄγιε" διό αὐτόν εὐîλατον ἀπεργάζου ἥ-
μīν τοῖς οἰκέταις σου· ὅπως ἔχθροῦ τάς δολίας βουλάς, ἀεί

έκτρεπώμεθα ώ Λάζαρε.

΄Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιεράρχα θεόληπτε, πρόεδρε Κιτίου Λάζαρε ἐνδοξε, σεσωσμένους τῷ Παντάνακτι, τούς σέ μακαρίζοντας προσάγαγε.

Ανωτέρους διάσωζε, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι θεῖε Λάζαρε, ἐπηρείας τοῦ ἀλάστορος, τούς θερμῶς αἴτοῦντας τήν πρεσβείαν σου.

Δόξα.

Νεκρωθέντα με ἔγειρον, Λάζαρε, κακίᾳ τοῦ πολεμήτορος, τεταρταῖος ἐκ τοῦ μνήματος, δὲ ξαναστάς Χριστοῦ τῷ ρήματι.

Καί νῦν. Θεοτόκιον.

Μαριάμ Ἀειπάρθενε, τόν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀεὶ ἱκέτευε, τοῦ διδόναι τοῖς οἰκέταις σου, τῶν πλημμελημάτων τήν συγχώρησιν.

΄Ωδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ομβρησον ἡμῖν, οὐρανόθεν Πάτερ Λάζαρε, τῆς χρηστότητος Χριστοῦ τόν γλυκασμόν, τόν ίόν τῆς ἀμαρτίας κατακλύζοντα.

Ιδε συμπαθῶς, οὐρανόθεν θεῖε Λάζαρε, τούς φωνοῦντάς σου τήν κλῆσιν εὐλαβῶς, καί παράσχου ἡμῖν πᾶσι τά αἰτήματα.

Δόξα.

Αλυπον ζωήν διανύειν καταξίωσον καὶ ἀμέτοχον ἐν βίῳ πειρασμῶν, τούς τὴν σήν ἐκδεχομένους χάριν Λάζαρε.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ιλεων ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν ἡμῶν, τοῖς προσπταίουσιν αὐτῷ διηνεκῶς, Θεοτόκε ἀπεργάζου ώς φιλάγαθος.

΄Ωδή στ'. Τήν Δέησιν ἐκχεῶ.

Τήν δέησιν ἡμῶν δέξαι Λάζαρε, καὶ προσάγαγε αὐτήν τῷ Κυρίῳ, ώς οἰκειότατος τούτῳ καὶ φίλος, ἵνα ρυσθῶμεν βελῶν τοῦ ἀλάστορος· σέ γάρ μεσίτην πρός αὐτόν, καὶ θερμόν πρεσβευτήν προβαλλόμεθα.

Εκ τάφου, ώς τεταρταῖος ἀνέστης ζωηφόρῳ τοῦ Σωτῆρος προστάξει, οὗτως ἡμᾶς ἐκ βυθοῦ ἀπωλείας, πρός σωτηρίαν τάς τρίβους ἔξεγειρον, Λάζαρε φίλε τοῦ Χριστοῦ, ταῖς θερμαῖς πρός αὐτόν ἰκεσίαις σου.

Δόξα.

Ιέρευσας τῷ Κυρίῳ ἀμέμπτως, ὸ Ιεράρχης ιερός δεδειγμένος μετά τήν σήν, ζωηφόρῳ κελεύσει, ἀπό τοῦ τάφου παράδοξον ἔγερσιν· καὶ νῦν δυσώπει ἐκτενῶς, ὑπέρ πάντων ἡμῶν, μάκαρ Λάζαρε.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Xειμών με, τῆς ἀμαρτίας χειμάζει, καὶ δονεῖ με τῶν παθῶν τρικυμία, θεογεννῆτορ Παρθένε Μαρία, ἡ τῆς γαλήνης τεκοῦσα τόν αἴτιον, κυβέρνησόν με ἀσφαλῶς, πρός λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Διάσωσον Λάζαρε, φίλε Κυρίου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάσης βλάβης καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τούς προσιόντας τῇ θείᾳ σου προστασίᾳ.

Aχραντε, ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ήμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ώς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἶτησις καὶ τό Κοντάκιον.

'Ηχος β'. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Tῇ πρός Χριστόν παρρησίᾳ σου "Ἄγιε, τῇ ἐκ πολλῆς πρός αὐτόν οἰκειότητος, ἀεί κεχρημένος ἵκέτευε, πάσης ἀνάγκης λυτροῦσθαι καὶ θλίψεως, ἡμᾶς τούς τιμώντας σε Λάζαρε.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Δίκαιος ώς φοίνιξ ἀνθῆσει...

Oιερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· δτι ἀγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν...
Τό πᾶσα πνοή, καὶ τό...

Εὐαγγέλιον κατά Ἰωάννην (ι' 1-9)

Εἰπεν δὲ Κύριος πρός τοὺς ἐληλυθότας πρός αὐτὸν ὥστε Ιουδαίους: Ἐμήν ἀμήν λέγω ἡμῖν, δοῦτος εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλά ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπης ἐστί καὶ ληστής· δοῦτος εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἐστί τῶν προβάτων. Τούτῳ δοῦτος θυρωρός ἀνοίγει, καὶ τά πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τά ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ’ ὄνομα καὶ ἔξαγει αὐτά. Καὶ δταν τά ἴδια πρόβατα ἐκβάλη, ἐμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τά πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, δτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δοῦτος οὐ μή ἀκολουθήσωσιν, ἀλλά φεύξονται ἀπ’ αὐτοῦ, δτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνὴν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἰπεν αὐτοῖς δοῦτος ὥστε ἐκεῖνοι δοῦτος οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἀλλάλει αὐτοῖς. Εἰπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς δοῦτος ὥστε ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν δτι ἔγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες δοῦτος ἡλθον πρό ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταὶ· ἀλλά οὐκ ἥκουσαν αὐτῶν τά πρόβατα. Ἔγώ εἰμι ἡ θύρα· δι’ ἐμοῦ ἔάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἔξελεύσεται, καὶ νομήν εύρήσει.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον ἔξαλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἔγκλημάτων.

Kαί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἔγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Ἡχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.
Στίχ. Ἐλέησόν με δοῦτος Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου...

Λαζαρε μακάριε, φίλε Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, καὶ μύστα θε-

όληπτε τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως καὶ διάκονε, ἐκτενῶς πρέσβευε, πάσης ἀμαρτίας καὶ ποικίλων ἐπιθέσεων, ρύεσθαι πάντοτε, τούς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας, ἐν ἐναρέτοις πράξεσι, βίον τε ἀνύειν ἡσύχιον, ώς ἂν τῶν σκανδάλων ἀνώτεροι φανέντες τοῦ ἔχθροῦ, τῆς ἀνωλέθρου μετάσχωμεν δόξης καὶ λαμπρότητος.

‘Ο Ιερεύς. Σῶσον δὲ Θεός τόν λαόν σου...

Kύριε ἐλέησον ιβ’. Μετά δέ ὑπό τοῦ Ἱερέως, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν τάς λοιπάς ὡδάς τοῦ κανόνος.

‘Ωδὴ ζ’. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Aναστάς ἐκ τοῦ τάφου, τοῦ Σωτῆρος τῷ λόγῳ Λάζαρε ἔνδοξε, ἀνάστησον ἐκ λάκκου ἡμᾶς ταλαιπωρίας καὶ δεινῶν περιστάσεων, τούς ἐκζητοῦντας θερμῶς, τήν σήν ἐπιστασίαν.

Pῶσιν σώματος αἴτει, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν “Ἄγιε Λάζαρε, καὶ ἵασιν παντοίων πικρῶν ἀρρωστημάτων, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν” δ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Δόξα.

Iεράρχα θεόφρον, καὶ ποιμήν θεοφόρε Κιτίου Λάζαρε πρός χλόην σωτηρίας κατεύθυνον ὑψόθεν, τούς ἐν πίστει κραυγάζοντας δ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Nεκρωθείς τῇ κακίᾳ τῇ ἀπάτῃ Παρθένε τοῦ πολεμήτορος,

τῇ σκέπῃ σου προστρέχω, καί πίστει ἐκβιῷ σοι. Ζώωσόν με
τόν ἀθλιον, καί πρός ζωῆς ἀληθοῦς, δδήγησόν με τρίβον.

΄Ωδὴ η'. Τόν Βασιλέα.

Γνώμην εὺθεῖαν, καλλιεργεῖν ἐν παντὶ με, δίδου Λάζαρε ὡς
ἄν ἀμέμπτῳ βίῳ τύχῳ τῆς ἀλήκτου, Κυρίου βασιλείας.

Εχων μεγίστην πρός τόν Χριστόν παρρησίαν, καθικέτευε Λά-
ζαρε Ἱεράρχα, ἀφεσιν πταισμάτων, ἡμῖν ἀεί διδόναι.

Δόξα.

Pήσεων θείων καί ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος, πληρωτάς ἡμᾶς ἀ-
νάδειξον παμμάκαρ, τούς τῇ σῇ πρεσβείᾳ, Λάζαρε προσφοι-
τῶντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Aγιωτέρα, τῶν οὐρανίων ταγμάτων, καθαγίασον τόν νοῦν καί
τήν καρδίαν, τῶν ὑπερυψούντων, τήν δόξαν σου Παρθένε.

΄Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Στεφάνῳ ἀφθαρσίας, ἥδη διαλάμπων, πάσης φθορᾶς ἀνω-
τέρους διάσωζε, τούς σέ γεραίνοντας Λάζαρε Θεοδόξαστε.

Iάτρευσον τό ἄλγος, Λάζαρε τρισμάκαρ, τῆς ἀσθενούσης ψυ-
χῆς μου πρεσβείαις σου, καί τῶν πταισμάτων μου αἴτει θεόθεν
ἀφεσιν.

Μανίας τοῦ δολίου, καὶ παντός σκανδάλου, καὶ πολυτρόπων κινδύνων καὶ θλίψεων, ρύου ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι "Ἄγιε Λάζαρε.

Δόξα.

Ο φίλος τοῦ Κυρίου, καὶ ἡμῶν προστάτης, Θεομακάριστε "Άγιε Λάζαρε, μή διαλίπης παρέχων ἡμῖν τὴν χάριν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπέρτερον τὸν νοῦν μου πάσης χαμαιζήλου ἐπιθυμίας, Παρθένε ἀνάδειξον, καὶ τοῦτον Κόρη πρός θεῖον ἔρωτα ὑψωσον.

Τό "Αξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Πίστει τῷ Σωτήρι οἰκειωθεῖς, φίλος τούτου ὥφθης, καθαρότητι τῆς ψυχῆς, Λάζαρε θεόφρων, καὶ τῆς οἰκονομίας, μυστήριον τό μέγα, τούτου μεμύησαι.

Φύσεως τῷ νόμῳ ἀποθανών, τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ τάφῳ δέ συσχεθείς, λόγῳ τοῦ Κυρίου, ζωοποιῷ ἀνέστης, καὶ Ἱεράρχης ὥφθης, Λάζαρε ἔνθεος.

Λάζαρε θεόφρον φύλε Χριστοῦ, ρῦσαι πάσης βλάβης, καὶ παντοίων ἐπιφορῶν, τούς τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας ἐν πίστει, καὶ δίδου ἡμῖν πᾶσι, τὴν σήν βιοήθεια.

Μέτοχος ὑπάρχων καὶ κοινωνός, τῆς ἀφράστου δόξης τοῦ

τῶν δλων Δημιουργοῦ, πλήρου τάς αἰτήσεις, τῶν σέ παρακαλούντων, ὡς Λάζαρε παμμάκαρ, ώς συμπαθέστατος.

Xαιρων τήν ἀνέκφραστον χαρμονήν, Λάζαρε θεόφρον, πάσης λύπης καί συμφορᾶς, ἀνεπηρεάστους, τῇ σῇ πρεσβείᾳ τήρει, τούς προσιόντας πόθῳ, τῇ ἀντιλήψει σου.

Sκέπε ἐκ σκανδάλων τοῦ πονηροῦ καί δίδου ὑγείαν καί κινδύνων ἀπαλλαγήν, καί τῶν ἐν τῷ βίῳ, ποικίλων συμπτωμάτων, τοῖς σέ ὑμνολογοῦσιν, "Αγιε Λάζαρε.

Pᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ "Αγιοι πάντες, μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Tὸ τρισάγιον, τά συνήθη τροπάρια, ἐκτενής καί ἀπόλυσις, μεθ' ᾧν ψάλλομεν τό ἔξῆς:

"Ηχος β'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Fίλε τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καί μυσταγωγέ τούτου θεῖε, "Αγιε Λάζαρε, πάσης περιστάσεως ἀτρώτους φύλαττε, τούς πιστῶς καταφεύγοντας, τῇ σῇ προστασίᾳ, ἵασιν δωρούμενος ψυχῆς καί σώματος, ἀμα καί πταισμάτων τήν λύσιν, τοῖς εἰλικρινῶς σε τιμῶσι, ταῖς πρός τόν Δεσπότην ἰκεσίαις σου.

Dέσποινα πρόσδεξαι τάς δεήσεις τῶν δούλων σου καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Tήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην σου.

Tῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, Πάντων τῶν Ἀγίων καὶ τῆς Θεοτόκου,
τήν Σήν εἰρήνην δός ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ως μόνος οἰκτίρ-
μων.

·Απολυτίκιον.
·Ηχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ως φίλον ὑμνοῦμέν σε, καὶ μαθητήν τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ γάρ
τῷ ρήματι, ἐκ τῶν νεκρῶν ἐγερθείς, θεόληπτε Λάζαρε, ὥφθης
Εὐαγγελίου ἐνθεώτατος μύστης, πόλεως δέ Κιτίου, εὐκλεής ποι-
μενάρχης. Καὶ νῦν ἀεί δυσώπει, ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

·Ηχος α'

Tήν κοινήν ἀνάστασιν πρό τοῦ Σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ
νεκρῶν ἥγειρας τόν Λάζαρον, Χριστέ δ Θεός. "Οθεν καὶ ἡμεῖς
ώς οἱ παῖδες, τά τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, Σοί τῷ νικητῇ
τοῦ θανάτου βοῶμεν" ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος
δ ἐρχόμενος ἐν δόνόματι Κυρίου.

·Ο ·Ιερεύς.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε ·Ιησοῦ Χριστέ
δ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.